

Mrzí vás, že sú naši spolužiaci „veľký bordelári?“

Nie! Vôbec! Nerobí mi problém upratať za niekým.

Vy ste stále taká milá a usmievavá, vyzerá to tak, že máte svoju prácu rada. Je to tak, či by ste radšej pracovali niekde inde.

Ako som už spomenula, hľadala som prácu s pracovnou zmluvou. Nastúpila som hneď do prvej, z ktorej sa mi ozvali a som spokojná.

Možno predpokladať, že z práce chodievate domov celkom unavená. Ako je to s upratovaním doma? Máte niekoho, kto Vám pomôže, či si nebudaj zavoláte upratovaciu firmu?

Unavená nie som. Bola som naučená pracovať 16 hodín denne. S upratovaním mi momentálne pomáha manžel, keďže deti sú už „rozlietane“. Tým pádom nám nemá kto robiť neporiadok.

Určite sa venujete nejakej záľube. Prezradíte, o akú ide?

Určite cyklistika. Mám objazdenú

celú Európu od Slovenska, Poľska až po Estónsko. Ďalšou záľubou sú hory. Teda turistika.

Aký je Váš sen? Čo by ste chceli robiť v budúcnosti?

Som taký „svetobežník“, takže cestovanie. Tou cyklistikou sa mi to tak plní.

Pani Beatka, ďakujeme za Váš čas a veríme, že túžba po cestovaní sa Vám naplní.

SLÁVKA

ŠPLHANIE NA MÔJ VRCHOL

Denis Bednár, spolužiak, ktorý síce v učení veľmi nevyčníka, no je obdivuhodný tým, že má pred sebou jasný cieľ – stať sa horským záchranárom. Ako sa to dá dosiahnuť?

Každý z nás má nejaký sen, ktorý si chce splniť, je iba na každom z nás, či sme ochotní a natoľko vytrvalí, aby sme sa k nemu dostali. Denisovi učarovali Vysoké Tatry. V 13-tich rokoch začal zdolávať prvé tatranské štíty a už vtedy vedel, že sa chce stať horským záchranárom. Preto začal študovať na strednej zdravotníckej škole, hoci učenie nie je jeho veľmi silnou stránkou. Nedostatky v učení dopĺňa fyzickou aktivitou. Je vysokohorským nosičom. Trvalo mu tri mesiace, kým doniesol svoj prvý náklad do cieľa, na Zbojnícku chatu. Je to náročná práca, ktorej nie každý rozumie. Stretol pár turistov, ktorí sa posmievali: „Veď tam nič nemáš!“ No na krošni má naložených 50 kíl. Sú aj takí turisti, ktorí sa na chodníku ani neuhnú, nepostavia sa na kraj, ale stoja priamo uprostred cesty. Vysokohorským nosičom je už 6 mesiacov a vyniesol na Zbojnícku chatu 3 tony potravín. Táto práca je preňho psychickým relaxom, kráča asi 7 km nerovným terénom asi 3 hodiny a vníma krásu tatranskej prírody, nič iné nerieši. Jediným negatívom je snáď len to, že náklad treba vyniesť za každého počasia. Nosenie prirovnáva k bežnému životu. Dole si naložíte svoj náklad a na vlastných ramenách ho musíte vyniesť na vrchol. Hovorí, že vysokohorským nosičom sa môže stať každý, kto si trúfa vyniesť náklad na nejakú chatu, treba sa len s chatárom dohodnúť. Tovar treba nosiť na všetky chaty v Tatrách, no najradšej vynáša na Zbojnícku chatu, lebo je tam výborný kolektív. Ako často a aký tovar sa vynáša? To je jednoduché. Prostredníctvom sociálnej siete sa treba s chatárom dohodnúť, čo treba vyniesť a dokedy. Ostatné má v rukách samotný nosič.

Denis hovorí, že cesta za snami nie je jednoduchá, ale sny sa dajú splniť, keď človek chce. On si za svojimi snami kráča pevne a isto a my mu želáme, aby sa mu splnili.

VIKTÓRIA

